

129, stk. 2 og 3, ikke er kumulative. Den samlede hybride kernekapital, inklusiv hybrid kernekapital af ringere kvalitet, kan således ikke overstige henholdsvis 50 pct. og 35 pct. af kernekapitalen.

Den foreslåede § 129, stk. 6, undtager hybrid kernekapital, der udstedes i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, fra betingelsen i stk. 2 og 3 om, at aftaler ved gældsstiftelse ikke må indeholde bestemmelser om rentestigninger. Det er en forudsætning, at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger. Formålet med bestemmelsen er at give virksomhederne mulighed for og tilskyndelse til at indfri det statslige indskud af hybrid kernekapital, hvis markedsbetingelserne stabiliserer sig, og der ikke længere er behov for et statsligt engagement. Uanset at aftalevilkårene indeholder tilskyndelse til indfrielse af den statslige hybride kernekapital, hvis markedsvilkårene forbedres, vil en eventuel indfrielse kræve Finanstilsynets tilladelse, jf. de foreslåede bestemmelser i § 132, stk. 1, nr. 4, og § 132, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse til § 129, stk. 7, giver Finanstilsynet mulighed for under særlige omstændigheder midlertidigt at dispensere fra overgrænserne for hybrid kernekapital på henholdsvis 50, 35 og 15 pct., jf. de foreslåede bestemmelser til § 129, stk. 2, 3 og 4.

De særlige omstændigheder kan eksempelvis være i tilfælde af, at et fald i kernekapitalen som følge af nedskrivninger eller andre tab vil indebære, at virksomheden kommer under solvenskravet i henhold til §§ 124 eller 125, hvis dele af den hybride kernekapital ikke længere kan medregnes til kernekapitalen, som følge af at overgrænserne overskrides, og endvidere heller ikke vil kunne medregnes i den supplerende kapital som følge af begrænsningerne i mulighederne for at medregne supplerende kapital i medfør af § 135, stk. 3.

Bestemmelsen tager sigte på at give virksomheden tid til at finde mulige løsninger på det potentielle solvensproblem ved f.eks. at indgå aftale med aktionærene, garantierne eller andelshavere om yderligere kapitalindskud eller med långiverne om at konvertere hybrid kernekapital til aktie-, garanti- eller andelskapital.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse gennemfører den forventede vedtagne minimumsfrist på 5 år for indfrielse af hybrid kernekapital i artikel 63a, (2), andet pkt., i forslaget til ændring af direktiv 2006/48/EF.

Den hidtidige bestemmelse i § 132, skt. 1, nr. 4, indebærer, at gælden kun må tilbagebetales på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerelskabets eller investeringsforvaltnings-selskabets initiativ og med Finanstilsynets tilladelse tidligst 10 år efter indbetalingen, dog således at Finanstilsynet under særlige omstændigheder kan tillade indfrielse tidligst 5 år efter udstedelsen. I henhold til artikel 63a (2), tredje pkt., i forslaget til ændring af direktiv 2006/48/EF, er denne skærpede frist for indfrielse alene et krav for hybrid kernekapital med mulighed for en rentestigning, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Den foreslåede minimumsfrist på 5 år gælder således kun for hybrid kernekapital, hvor aftalen i forbindelse med gældsstiftelsen ikke indeholder bestemmelser om rentestigninger, som virksomheden ikke selv efterfølgende har indflydelse på, og som derfor kan indebære en tilskyndelse for virksomheden til at indfri den hybride kernekapital, uden at virksomhedens finansielle styrke fuldt ud vil kunne begrunde en sådan tidlig indfrielse. Dette udelukker derfor ikke en indfrielsesfrist på minimum 5 år, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelse indeholder en bestemmelse om, at rente kan følge udbytteudbetalingerne. Kravet om Finanstilsynets tilladelse skal sikre, at indfrielse kun kan ske, hvis Finanstilsynet vurderer, at indfrielse er forsvarligt ud fra virksomhedens finansielle og solvensmæssige situation.

Til nr. 7

Forslaget til ændring i § 132, stk. 1, nr. 9, indebærer, at virksomheden i stedet for at udskyde rentebetalinger, hvis basiskapitalen ikke overstiger kapitalkravet, kan vælge at erstatte rentebetalingerne med indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital.

Den foreslåede ændring gennemfører bestemmelsen i artikel 63a (3), fjerde pkt., i forslaget til ændring af direktiv 2006/48/EF. Den foreslåede ændring vil give virksomheden større fleksibilitet med hensyn til at sikre långivernes afkast på hybrid kernekapital og vil dermed have betydning for prissætningen af den hybride kernekapital.

Det er en forudsætning, at erstatningen af udskudte rentebetalinger med aktie-, garanti- eller andelskapital ikke indebærer en svækkelse af virksomhedens solvens.

Til nr. 8 og 9

Den foreslåede tilføjelse til § 132, stk. 1, nr. 12 og 13, henviser til den foreslåede undtagelsesbestemmelse vedrørende rentestigninger i § 132, stk. 5, jf. bemærkningerne til nr. 9 vedrørende den foreslåede bestemmelse i § 132, stk. 5.